

Ultimul dar

Daniel Vișan-Dimitriu

Iubita mea, de voi pleca vreodată
vei fi în inima și-n gândul meu,
iar dacă pentru tine-ar fi prea greu,
îți voi lăsa zălog iubirea-mi toată.

O vei putea privi ca pe-o făptură
pe care trebuie s-o îngrijești
ca pe-un copil ce trebuie să-l crești
cu dragoste, ferit de boli și ură.

Va fi copilul tău, copil din stele,
va fi minunea ce ni s-a-ntâmplat
când vraja lunii peste noi a dat
în noaptea fără margini și zăbrele.

Îmi va fi dor, dar tu fii liniștită,
vei fi cu mine chiar de-ar fi să fiu
condus pe ape de un barcagiu
cu doi bănuți în punga-i ponosită.